

דברי הכפר

זֶלְזָן קָרָאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים עַל-שֵׁם הַפֹּדֶר עַל-כֵּן עַל-
מִדְּבַרֵי הָאֲגֶרֶת הַזֹּאת וּמֵה־דָּאוּ עַל-כָּכָה וּמָה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם:
קִימוֹ וְקִבְלָה הַיְּהוּדִים וְעַל-זֶרְעָם וְעַל כָּל-הַנְּלוּיִם
לִיָּהֶם וְלֹא יַעֲבֹר לַהֲיוֹת עֲשִׂים אֶת-שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה
נִסְתַּבֵּם וּכְזִמְנָם בְּכָל-שָׁנָה וּשְׁנָה: וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים
תַּעֲשִׂים בְּכָל-דָּוָר וְדָוָר מִשְׁפָּחָהּ וּמִשְׁפָּחָה מְדִינָה וּמְדִינָה
תֵּיז וְעִיר וַיָּמֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבֹרוּ מִתַּחַךְ הַיְּהוּדִים
הַטָּרִם לֹא-יִסּוּף מִזֶּרְעָם:

(מגילת אסתר ט')

מספר 909

ט"ו באדר תשמ"ה
8.3.85

כפר הנשיא

ע ל ו ן פ נ י מ
ל א ל פ ר ס ו ט

מה נשמע? [

כל-כך שקט כלילות שבת אצלנו כרגע, שקשה להיזכר שהיו ימים שבהם התאספנו לשמוע איזה קונצרט יפה או הרצאה מעניינת, ליהנות מהופעה כלשהי או מתוכנית תוצרת בית. האם לא הגיע הזמן שיקומו חברים וביוזמתם יציעו, יתארגנו, יקחו את העסק בידיים? הניתן לטלביזיה לשלוט על חיי התרבות שלנו? כל בעלי התושיה, אנא התקשרו עם ראובן מ.

* להבדיל, יש פעילות באמצע השבוע. לירח הלימוד, שאמור להתחיל השבוע, נרשמו הרבה הרבה חברים. והמבחר באמת עצום ומגוון. בוודאי לא קל לסדר מערכת שיעורים שתספק את כולם, אך כל הכבוד לצוות המארגנים!

* החוג ל"חינוך לקראת הזיקנה" יצא לדרך! השבוע מתקיים המפגש השני, שבו משתתפים 18 חברים מכל הגילים. גרשי ואירנה, שמנחים את החוג, מסרו לי שיש רשימה של 25 חברים נוספים שרוצים להשתתף - אך מגבילים את החוג למספר 18. הם מתכוונים לפתוח בחוג שני מיד אחרי פסח.

* שני "קווי-נוע" הגיעו להחולה. קו-נוע - לאלה שלא יודעים - הוא מכונת השקיה באורך של כ-400 מ', ש"צועד" קדימה ומשקה את השטח. קווי-נוע אלה הם תוצרת "אומן" (קב' חצור) והם ימלאו את מקום רוב ההמטרה בשדות החולה. עידן גרינר הקווים הסתיים... כך מוסר רוי ב. בצהלה רבה.

* טומי גילה, שהאוטובוס שיוצא ב-6.00 בבוקר נוסע במסלול מורחב בטובא וב-זנגריה. טיול זה מעניין, אך לא מתאים למי שממחר לאוטובוס בראש-פינה!

* כל משפחת סטיל יוצאת לחו"ל בימים אלה, קודם ליבה ויונתן לאנגליה וכמה ימים אחרי זה גם דני, שיבלה את הפסח אצל דוד ומשפחתו בלוס-אנג'לס. נסיעה טובה לכולם.

* גם אנשי המפעל שוב בדרכים, שמואל ואפרים היו כמה ימים בגרמניה ובאנגליה וראובן ג. יוצא למסע מכירות ברחבי אירופה. בהצלחה!

* וכשמדברים על הצלחה - ניל בן-עטר הג'ינג'י, שהיה פעם קטן, עשה היסטוריה: קיבל רשיון ג' (!) במכה ראשונה. מזל טוב, ניל, וסע בזהירות.

* שיא בעזרה לבישול. 3 בנות, שמבקשות להישאר בעילום שם, עבדו עד השעה 14.00, עקב משבר בכוח-אדם. כך מסר איציק, שכנראה יש לו יד במעשה.

* לא ייאמן, אך ניצחנו בשלושה ענפי ספורט השבוע: רוגבי, כדורגל וכדורסל. אולי זה בהשפעת החולצות האדומות היפות עם הפרסומת "המפורסמת" למפעל הבונים?

* סיפור נחמד על משחק הכדורסל. היה כל-כך קר שם בחוץ, במיוחד לחברי ה"מז-כירות" (הרושמים "פאולים", תוצאות וכו'), שדני פורסטר הביא את התנור החשמלי מחדרו.

* רפואה שלמה לכל החולים בבית החולים ובבית, ושנתראה בקרוב.

ז'נת הסט' השל'8'

לכבוד פורים הבא עלינו לטובה, אני רוצה להציג שני סרטים ברצף, אחד יוקרן השבת, ואחד - בשבת הבאה, של אחד מגדולי הקומיקאים האמריקאים, שהצחיק אותנו ואת עצמו עד מוות, עד שמת באמת. כולנו מכירים אותו ואת סרטיו ואפילו גם ראינו אותם. אף-על-פי-כן נעלה על נס את זכרו של יהודי מצחיק שהלך לעולמו (ואם לא היה יהודי, הרי שראוי היה להיות), ג'ון בלושי, אחד ממשתתפי התוכנית הטלביזיונית "יום שבת בשידור חי", שביחד עם חבריו דן אקרויד ובילי מורי יצר ז'אנר חדש של הומור אמריקאי. הומור זרוק במלוא מובן המילה. מתוך המרד של שנות ה-60, בהן בעטו בנערים היפים והמסורקים למשעי של שנות ה-50, עלו בלושי וחבריו בהומור בוטה, מלוכלך, גס ומטורף.

את "פסטיבל בלושי" יפתח השבת "בית החיות", שהוא ירידה כסאח על הקולג' האמריקאי, שהיה בזמנו מעוז השמרנות. ג'ון בלושי גדול בסרט הזה, מומלץ גם לאלה שכבר ראו.

ובשבוע הבא עלינו לטובה נראה את "האחים בלוז", גם הוא בבימויו של ג'ון לנד'ס, המספר את סיפורם של ג'אק ואלווד - שני אחים - הנפגשים לאחר שחרור מבית-הסוהר ומחליטים לעזור לבית היתומים, שבו גדלו, להינצל מסגירה. מובן שהם עושים זאת בדרכים לא מקובלות, ואגב כך אנו זוכים במוזיקת רוק אדירה. אני מקווה שתיהנו מבלושי וכשתצאו מן הסרט, תקדישו דמעה אחת לזכרו של ליצן שמת בדמי ימיו.

1. סרטים

(מה נשמע - המשך)

* ברוכה החוזרת - אריאלה לויין הגיעה הביתה אחרי 9 חודשי חופשה בחו"ל.

* * מילה טובה לקבוצה הקטנה (אבל איתנה) של חברים שנוסעים לביה"ח בצפת כל שבוע, לעזור במחלקות.

אחרון אחרון חביב - חג פורים שמח לכולנו. אנא השאירו הערב את הדאגות בבית ותיהנו!

שבת שלום
אל ז'ה

כחול טוב

ל י ו ם - ה ו ל ד ת

10.3. פרנקי גליק

12.3. אדם בן-חנוך

דוידה בלר

13.3. ינקל מנדזיגורסקי

רוי אב

מאיר ריפקינד

ל י ו ם - נ י ש ו א י ם

11.3. הילרי ובריאן קפלן

14.3. אילון מסר

15.3. אביבה פינקוס

ענבר כהן

16.3. אריק ארנברג

ג'ו סינה

מרב איתם

שושנה מדר

רותי זיגדון

אל בים קיטן זאצן

כששמעתי לראשונה, לפני שנים רבות, את דעתו של משה המחייבת הצטרפותנו לביה"ס בחצור, גיחתי בסלחנות. בעצם כולנו הסתכלנו על העניין כשיגעון פרטי של משה. מי התייחס לכך ברצינות? כיצד יכולנו להוריד את האף הסוביני הקיבוצי שלנו לשפל כזה? באותה תקופה היינו מוכנים רק לעזור ל"ישראל השניה" במסגרות כגון "גרעין עודד". אבל ידוע כיום ש"ירידה" כזאת אל העם נכשלה כיש-לון חרוץ. מה גם שאנחנו הפכנו לישראל השניה.

ככל שעובר הזמן אני מבינה את משה יותר ומוצאת את עצמי מסכימה עם השקפתו. גם התנאים השתנו עם הזמן, כאשר אין עוד קטבים בתוך התנועה הקיבוצית עצמה, יש מגמה כללית לאינטגרציה ואין שביעות רצון ממה שיש לנו.

אינני יודעת מהי בדיוק בעייתו של ביה"ס בכפר בלום. אולי הוא גדול מדי וכבר קשה להתייחס לכל תלמיד כפרט, כפי שאנו עושים זאת כאן בבית; אולי זו בעייה של חוסר מנהיגות ואולי של משמעת לקויה, המאפיינת בתי-ספר קיבוציים. ברור שמהו לא כסדר. שומעים זאת בדבריהם של התלמידים, של ההורים, נשמעים דברי ביקורת וביטול ברחוב, אין גאות בית-הספר ויש אי-נחת גלויה. העובדה שהוא ביה"ס קיבוצי ושקוראים לו בית חינוך משותף לא עושה אותו טוב יותר והוא איננו מחנך לערכים יותר מכל בית-ספר אחר. נהפוך הוא. דווקא בבית-הספר בחצור יקנו התלמידים ערכים, שיכשירו אותם להיות ישראלים טובים. שם הם יפגשו בבעיות האמיתיות של החיים, של פרנסה, של שכר לימוד, של הערכה לרכוש, חיפוש מקצוע. בחצור ימצאו עצמם מתווכחים על בעיות קיומיות של המדינה, כגון יחסינו עם ערבים, גבולות ארץ-ישראל (אינני זוכרת את כני כיתתי מדברים על נושאים כאלה מחוץ לפעולות יזומות) ופער עדתי. אנחנו, הצועקים חמס נגד הגזענות, מגדלים אצלנו גזענים קטנים. תלמיד שלי בכיתה ה' אמר פעם לפני ביקור ילדי חצור אצלנו: "לא רוצה את השחורים האלה אצלנו!" התלמיד הזה תמיד עורר את קינאתי בשל עורו השחום.

ועוד, שם גם ילמדו, אני מקווה, לכבד את שומרי המסורת. כואב היה לשמוע את בני המשק שלנו מדברים בזלזול וביטול על דתיים, עד כדי אלימות מילולית. זו לא גזענות? לא ידענו לחנך לכבוד הדדי, אפילו שאנחנו מצהירים שזוהי אחת ממטרות החינוך שלנו.

גם חינוך קיבוצי טוב יותר יקבלו שם, כי על-מנת להגן על צורת החיים שלנו יצטרכו להכין שיעורי בית ולהבין מה אנחנו עושים פה, כפי שאומר משה.

מלבד כל אלה יצטרכו גם ללמוד חומר, כי ביה"ס המקיף, ובראשו השריף שלו, דורש מן התלמידים למידה רצינית ומחפש את המורים הטובים ביותר. שלא לדבר על הנוחיות שבקירבה הגיאוגרפית והחיסכון בזמן.

מה שנפסיד מן העיסקה הוא את כל מה שהשקענו בבית-הספר בכפר בלום, וזה לא פשוט. אולי גם נסתכסך עם שאר קיבוצי השותפות, אבל זאת לא תהיה הפעם הראשונה.

הגיע הזמן לדון בכובד ראש בשאלה זו, אולי להקדיש לה פורום מיוחד, ולא להס-תפק עוד כדיבורים באוויר.

נ ו ר י ת

א' קצות וצ'ת

מאמר זה בא לתמוך בדעות של סידה גלב, שמאמרו הופיע בעלון לפני כמה שבועות וגם כאזהרה מפני קבלת הגישה הפושרת של "בינינו לבין עצמנו", גישה מצטדקת שמנסה להמעיט את הסכנה של השתלטות המימסד הדתי החרדי עלינו כעם וכפרט. אריק מתאמץ לטשטש את הנושא על-ידי הכללות, כגון "קטגוריה של הגזמות וכינויים בוטים" וכו'. למעשה, הכינויים הבוטים וההגזמות והתרומה לפירוד העם באים מהמימסדים הדתיים החרדים למיניהם. כל גישה פושרת מצידנו רק תחזק אותם לפעול ביתר תוקפנות נגדנו. אני משתמש בביטוי "מימסדים דתיים", כי יש כמה וכמה מימסדים, אשר אף רבים ביניהם ומחרימים זה את זה.

אריק מבדיל כאילו בין "דתיים טובים" ואלה שאינם טובים, אשר - לפי אריק - אינם דתיים ממש. יש להדגיש שהטוב או הרע של איש דתי זה או אחר אינו רלבנטי. מדובר על מימסדים אשר פועלים בשם קבוצות מאורגנות, נבחרים על-ידיהן ונתמכים על-ידי האינדיבידואלים אשר מהווים את הפלגים האלה. המימסדים האלה באמת "רעים" ולא בגלל האמונה שלהם, אלא משום שהם רוצים להכריח את כולנו בכוח, בהפחדה רוחנית ופיזית, בשימוש במנגנונים פוליטיים ואופורטוניזם פוליטי, לחיות את חיינו לפי ההלכה שלהם. הם מפרידים את העם ל"יהודים כשרים" ו"יהו-דים לא כשרים". את 2-3 מליון היהודים האמריקאיים - קונסרבטיביים ורפורמיים - הם רוצים להחרים, כפי שהחרימו בזמנו את הרמב"ם ואת שפינוזה.

בניגוד לאמור בכתבה של אריק, מימסדים אלה מעודדים בגלוי השתלטות משיירות בצה"ל ולימוד מסובסד בישיבות שלהם כתחליף. הם שהצהירו שחילולת הן בעצם פרוצות. למה אריק מנסה לטשטש גישות אלה? האם הן גישות חיוביות או סובלניות או מלכדות את העם? האם המסורת היהודית מוכרחה להוביל אותנו תמיד בחזרה לפונדמנטליזם?

מילים אחדות על "הדם היהודי הטהור". מסופק אם יש דבר כזה. בכל אופן, מה שאריק כתב על הסיבות לערבוב הדם היהודי עם הלא-יהודי - אלה אינן רלבנטיות וגם לא ההיתר של הרבנים. עובדה היא שהמימסד החרדי האשכנזי טוען, שיש כאילו עם יהודי "טהור" ואסור לערבב את "הדם הטהור" עם "הדם המפוקפק" האתיופני. אין ברצוני להתווכח עם אריק על הדם הוולשי שזורם בעורקיו או הסקוטי שזורם ב. פורים מתקרב וחלילה לי לזלזל בסיפור, אך האם עלינו להניח שלא היה שום מגע מיני בין אסתר ואחשורוש, או אולי היא ידעה את סוד "הגלולה"? האם שלמה לא שימח את ליבן של נשים נכריות רבות, שילדו לו ילדים? האם ינאי כבש את ערי הגויים והפך אותם ליהודים לפי ההלכה? משך אלפיים שנות גלותנו דמנו בו-דאי התערבב ולא דווקא כתוצאה ממעשים ברוטליים. האם יש להניח שמלך תימן, שהצהיר על יהוד עמו במאה שלפני מוחמד, גייר את כל נתיניו גיור הלכתי ושלח את כולם למקווה? האם הכוזרים עברו גיור לפי ההלכה של הרב הראשי?

יש גבול לליברליות ולסובלנות. אם עוברים את הגבול, אויבי הסובלנות ימגרו אותנו, ישתלטו עלינו ולא יתנו לנו כל אפשרות להיות סובלניים. במאמר סגור יש לציון, שהדמוקרטיה שהיו ליברליות יתר על המידה, איפשרו את ניצחון השיטות הדיקטטוריות. יש רק דרך אחת לטפל ב"בריון הכיתה" - להרכיב נגד. כל גישה סובלנית רק תחזק את בריונותו. הלל אומר "ואהבת לרעך כמוך" ולא "לשונאיך".

עלינו להילחם נגד הגישה שאיכשהו מתפשטת בתנועה הקיבוצית, שמזהה את המ-סורת היהודית היקרה לנו עם הדת ההלכתית הצרה. כשהיינו עם חופשי בארצנו, הנביאים - שהתנגדו ברובם למימסד ושמקובלים על החרדים כנציגי היהדות הנכונה

(על יהדות ודת - המשך)

- הדגישו את הצד החברתי שבדת ולא דווקא את הצד הפולחני. יש במסורת של הי-
דות צדדים רבים ועל כל דור לפרשה לפי התקופה. אפילו החרדים בוחרים את
המצוות שחשובות להם ומתעלמים מאחרות. אני מסופק, למשל, אם החרדים היו מחזי-
רים את מצוות הקורבנות, אפילו אם היו בונים את בית המקדש. מה שנחשב בזמן
התנ"ך כהתקדמות דתית, מקורבנות אדם לקורבנות בהמות, היום ייחשב כברבריות.

המימסד הדתי, לא רק שהוא משתמש בכל האמצעים הכשרים והלא-כשרים כדי לכפות
את דרך חייו על כולנו, הוא גם תומך בלהב של הלאומנות הקיצונית ואפילו מנסה
להצדיק את פעולות הקיצוניים, כחלק מן ההלכה ומילוי ההבטחה של הקדוש-דרוך.
הוא לאבות אבותינו.

המימסדים הדתיים מאמינים שרק הם מבינים את רצון הקדוש-ברוך-הוא ושהאמת
היחידה הקיימת נמצאת בידיהם. גישה זו מסכנת את קיום המדינה ומקימה מחיצה
בין חלקים שונים של העם היהודי, עד כדי סיכון קיומו.

לבסוף יש להדגיש את ההבדל בין האינדיבידואל הדתי והמימסד הדתי. עלינו
לכבד כל איש או מימסד, הדתי ביותר, אשר מכבד אותנו ומוכן לקבל את דרכנו
כדרך לגיטימית בתוך המסורת היהודית. אך עלינו להילחם בכל תוקף נגד אלה שמנ-
סים לכפות בכוח את הדת החרדית שבאופנה היום ושמפגינים חוסר כבוד מובהק
כלפיהם.

מיכאל כהן

++++
"....דומה שלא אטעה אם אומר כי דבר לא טוב קרה להלכה בפגישתה עם ריבו-
נות מחודשת, עוצמה פוליטית, כוח עבאי ושלטון יהודי על עם זר.
למשל, יחסה של ההלכה לנכרים. מערכת דינים מתנשאת ומתבדלת נתעצבה על
רקע המציאות העגומה של היהודי הנרדף והמבוזה בין שכניו. הבוז, השנאה וההת-
נכרות שטיפחה ההלכה כנגד הגוי איפשרה ליהודי זה לשמור על זהותו, להיבדל
משכניו, להישרד. מה נותר לו לאדם היהודי מלבד אמונתו בייחודו האליטיסטי תחת
העריצות של הנכרים?... אך כאשר אתה נוטל מערכת דינים זו ומעביר אותה כמות
שהיא להוויה שבה היהודי שולט בנכרים, שבה עומדים לרשותו סמכויות של מדינה
ריבונית, צבא וכלי-נשק, ממילא נוצרת מציאות מפלצתית.
אילו היתה ההלכה מוכנה לבחון את עצמה בחינה מחודשת, לאור המציאות המשתנה,
בוודאי היתה מתקנת סטיות ונהפכת לחלק מחיי רוב בני העם, אבל אופיה הנוקשה
מונע ממנה בחינה ותיקון.

דורות על דורות שיכללה ההלכה את כליה לעמידה במצב מסויים - בדוגמא שלנו
הישרדותו של העם היהודי בקרב הגויים - ושיכנעה את עצמה כי הכלים שהיא מטפ-
חת הם לא רק הטובים ביותר למצב הנתון (מה שהוכח כנכון), אלא גם אבסולוטיים,
נצחיים, טובים לכל זמן ולכל מקום. כאשר השתנו התנאים - בדוגמא שלנו, הוקמה
מדינת ישראל - סירבה ההלכה לכל ריויזיה, הוסיפה לדבוק בישן ודרשה מהמציאות
להתאים את עצמה אליה.

בדומה לאדם שהלך כל חייו על מסלול ישר וכשהגיע למדרגות לא שינה את תפ-
רותיו ושבר את רגליו, כך התעלמה ההלכה מן השינויים המתחוללים. "-----

חיים באר

(מתוך מאמר ב'דבר השבוע' 13.7.84)

++++

כיתנו לבין עצמנו...

דניס גולדברג - לוחם וקורבן

שמעתי מחרות לפיד עוד בטרם נסע לדרום-אפריקה על כוונתו לנסות לשחרר את דניס גולדברג, שנידון למאסר עולם וכבר ריצה עשרים-ושתיים שנים בבית-כלא דרום-אפריקאי, שבו היחס - במיוחד לאסירים פוליטיים - הוא ברוטאלי ומשפיל.

כשנודע ששוחרר והגיע ארצה, התערבבו המחשבות: הנה אדם שמוכן היה לשלם מחיר יקר מאוד בעד השקפת עולמו... עוד דוגמה של דם יהודי ששימן את גלגלי המהפכות בכל ארץ וארץ... אין לזה סוף?... האם העולם הלא-יהודי מעריך את אומץ המהפכנים היהודים האלה או רואה בהם מיטרד חברתי, חלק מן הקבוצה היהודית העולמית? האם התכונה הזאת של נכונות להיאבק למען אידיאלים היתה קניינו של היהודי הגלותי בלבד, היהודי שראה את עצמו כאזרח הארצות שבהן התיישב? היהודי כסמל לאזרח העולם!

וכראיון ב"זה הזמן" עם רם עברון התחווירו עוד כמה נקודות: המאבק המזוין כיום כלפני עשרים ושתיים שנים הוא אמצעי מוצדק בעיני דניס גולדברג. התפלאתי על ההקבלה, שגורמים פלסטינאים בוודאי ימצאו בדבריו של יהודי זה: בדרום-אפריקה מוכן יהודי להשתמש בטרור, כדי להשיג מטרה מוצדקת בעיניו - שוויון זכויות, דמוקרטיה וחיסול הגזענות - וכאן יהודים כובשים, גזעניים שמדברים על דמוקרטיה, מגנים את השימוש הלגיטימי במאבק מזוין. (שיעור בסמנטיקה - יש פעמים שטרור הופך למאבק מזוין, ולהפך).

דניס גולדברג עודנו מדבר על המשך השתתפותו במאבק למען דרום-אפריקה אחרת. הוא נמצא במדינה היהודית שאלמלא היתה קיימת, היה ממשיך לשבת ולהירקב בבית-סוהר אי-שם, ולבו היהודי נמצא באי-שם במולדתו שסועת המאבק המזוין.

דניס גולדברג נשבר אחרי עשרים ושתיים שנות ניתוק מן העולם החי ורצה לראות עצים וילדים ודלתות שנפתחות בקלות.

ואני שוב נזכר בחניכה בתנועת "הבונים" באנגליה: אן מנדלסון, נערה יפה ואינטליגנטית שהגיעה לחוגים שמאלניים ביותר באוניברסיטה והצטרפה לקבוצת טרור קיצונית - "הבריגדה הזועמת". הקבוצה שלחה פצצות מלכוד לשרי ממשלה וכשנתפסו, היא - יחד עם חבריה - נדונה לכמה שנים טובות של מאסר מחוץ לעולם החי. אני מניח שהיא השתחררה מאז. היא כמעט הצטרפה לגרעין עליה של התנועה. האם היא כגולדברג ממשיכה להילחם בעד שינוי המדינה שלעולם לא תאמר לה תודה?

הלקסיקון הפוליטי פה ושם

שביתה הכורים נשברה, אחרי שהחזיקה מעמד שנה שלמה. בשנה זאת נאלצו רבבות משפחות של כורים שובתים לחיות מתחת לקו העוני, לקבל סעד ולראות את האבות והבנים, שהתגאו במקצועם הקשה והמסוכן, נשברים לאט לאט. כבויטניה, אם הדמוקרטיה, מכורת בנאי-החורין, אין פשרות. מרגרט תאצ'ר, "גברת הברזל", הכריזה שתשבור את השביתה ושהשובתים ייכנעו בלי תנאים, והצליחה. מה זה משנה, שהיללות כפריז, שחיו בצוותא הודות למקצוע כריית הפחם, יימחקו ויתפזרו? מה זה משנה שאין עבודה חלופית לכורים ברוב המקרים? הכלכלה הבריטית היא יציבה היום ואינפלציה כה קטנה שהיא מגוחכת בעיני ישראלים. ומה זה משנה אם 10% מכוח האדם מובט-לים ואין תקווה שיועסקו אי-פעם?... שיר אידישי אומר: "מי שאין לו - הוא מי שאין לו, ומי שיש לו חוטף בידיו". והשביתה באנגליה היתה כלי קדוש שהפועלים האמינו בכוחו!

כאן הדברים אחרים: הממשלה עשתה מאמצים גדולים כדי למצוא פיתרון לחולי מפעלי "אתא", גם פה שבתו הפועלים ואיימו שיצטרפו להוציא אותם מן המפעל בכוח.

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

אם לא יימצא פיתרון. ומשקיעי קבוצת אייזנברג. נציגי העולם הקפיטליסטי, שבזזו את ההלוואות שהוזרמו להבראת המפעל, התנערו מכל אחריות. יחי העולם הקפיטליסטי הנאור! יישר כוח לחזק.

שלום לך ראגבי 1984-85

העונה למעשה נגמרה, פרט לכמה משחקים לא גורליים (משחקי דרום צפון ו"שבע") יוכלו הגיבורים העייפים והחבולים לתלות את נעליהם ולשכב על שולחן הפיזיותר-פיסטית. היתה זאת עונה מיוחדת, שבה אחרי תחילה צולעת הלכה הקבוצה מניצחון לניצחון עד שנעצרה בירושלים ונגד תל-אביב. בשניים מתוך שלושה משחקים ניצחו את יזרעאל והמשחק האחרון, שהיה בשבת ובו הניצחון נגד הקיבוצניקים מן העמק היה מינימלי 6:3 ואף לא הובקע "טריי" אחד, היה משחק קשה ומורט עצבים. השחקנים מבקשים להודות לקהל שעודד אותם במשך כל שמונים הדקות. והקהל מבקש להודות לשחקנים על תצוגת ספורט הוגן במשך כל העונה. קשה למצוא שחקן שלא היה ראוי לשבחים. ה"זקן", דוד אלמן, ממשיך לחזק על ארבעים ואחת שנות חייו. אביו של אמנון (אבו סעדיה) אומר בייאוש: איך אוכל לומר לאורחים אמריקאים MEET MY SON 'THE HOOKER'? מיכאל א' נחשב לשחקן שהשתפר ביותר השנה; מיכאל מ' חזר אחרי פציעה והוכיח גם באימוני קבוצת הנוער, שהמשחק הפך ללחם חוקו. הרבה מן ההצלחה יש לזקוף לזכות שחקני הרכש - אנדי, גבין, מייק, יונתן, ג'וליאן ויאני (הדרום-אפריקאי), אבל "שלנו" תרמו הרבה. חבל יהיה אם כמה מן החבר'ה לא ימשיכו לשחק בשנה הבאה. רצוי שהמשחק יופץ ויושרש בקרב הנוער בבתי-ספר השונים באיזור.

מושגים פוליטיים

יש עיתונאים שכבר הדביקו את הכינוי "שפתיים לוחטות" לשר דוד לוי. הסיבה מובנת. ברצוננו להביא עוד כמה הצעות כאן ולבקש את השתתפות ציבור הקוראים במיבצע "הכה את הפוליטיקאי".

יצחק שמיר - "הגמד המחייך" (לא לבלבל עם חוסיין - "הגמד המלכותי")

אריק שרון - "האידיאל של גבר ישראלי בעל כרס" או "המשיח".

חיים בר-לב - "הפרש השותק"

ח"כ אברהם שפירא - "הסנדק"

ח"כ שולמית אלוני - "הגבר"

תשובות למערכת במעטפה מבוילת. פרס יקר יוגרל בין בעלי התשובות (במשמעות

חילונית) הקולעות ביותר.

א ר י ק

אם מעניין בקריית-לאנו

היות והעיתונים מביאים לנו רק חדשות קודרות, חשבתי שחברים יתעודדו בק-
ריאה על משהו טוב.

השתתפתי ביום עיון על קשישים בקריית שמונה לפני זמן קצר ומה שראיתי שם
פקח את עיני למה שמרחש בארצנו.

16 חברים מ-12 קיבוצים באיזור בילו שעות אחדות במרכז הקשישים בקריית-
שמונה. הוזמנו קודם כל למועדון של המרכז, לקבל הסבר על העבודה שנעשית שם.

מנהלת המרכז, שפרה, סיפרה שאביה מרוסיה ואמה ממרוקו, לכן היא מדברת גם
אידיש וגם ערבית; זה עוזר לה מאוד, כי ה"קליאנטים" הקשישים באים מארצות
שונות ולא כולם יודעים לדבר עברית.

קשישים שרצונם לבוא למרכז, אבל לא יכולים ללכת, נאספים באוטו מדי בוקר.
מורגשות במרכז פעילות ושמחה והתעניינות. לשפרה עוזרים גם אם-בית, עובדים
סוציאליים, מתנדבים (חלקם מקיבוצים), פיזיותרפיסטים, עובדים בריפוי בעיסוק,
ועוד. הקשישים עוסקים במלאכת-יד, ריקודים, התעמלות, טיולים בסביבה, חוגי
דרמה ועוד הרבה פעילויות - בין היתר הם גם עוזרים בשק"ם ובמיון בגדים במח-
סני צה"ל.

הבדלי שפה לא גורמים לבעיות שם. ראיתי אנשים ממוצא שונה לגמרי מושיטים
עזרה הדדית, וכולם עסוקים ושמחים.

ליד המרכז יש גם 16 ביתנים לקשישים שאין להם מקום מגורים אחר. פגשתי
זקנה אחת, דוברת אידיש בלבד. היא סיפרה שהיא עלתה מברח"מ ושלוש בנותיה נסעו
לארה"ב. לפני שנתיים היא נסעה לגור איתן, אולם כולן יוצאות יום יום לעבוד
והיא הרגישה בודדה, התגעגעה לחבריה במרכז לקשישים, וחזרה "הביתה".

אחרי הביקור במרכז נסענו למחסן קשישים - חדרים אחדים מלאים בגדים, הכול
מסודר להפליא. תושב קריית-שמונה, שיצא לפנסיה, מנהל את המחסן בהתנדבות. הוא
אוסף ביגוד, ריהוט ומכשירים חשמליים ביישובים בסביבה. המחסן נפתח פעמיים
בשבוע; אנשים קונים את הסחורה במחיר מינימלי והכסף נמסר למרכז לקשיש (מה
שנשאר אחרי הבזאר שלנו נשלח למחסן זה). אנשים במצוקה ממש מקבלים סחורה ללא
תשלום.

התחנה הבאה שלנו היתה מרכז הבריאות שמאחורי קופת-חולים. המקום מבריק
ומנוהל לתפארת והוא משרת ילדים, חולי-נפש וקשישים. השירות הרפואי, הפיזיו-
תרפיה והריפוי בעיסוק עולים על כל דבר שאני מכירה מחוץ-לארץ.

סך-הכל היה זה יום מאיר עיניים. לא ידעתי מה שקורה ממש על סף ביתנו.

ו י ט ה

פורים שמח לבנינו

השבוע שלחנו 55 חבילות לבנינו. הרבה תודה לעוזרים - ריבה, מיק, ג'וליה,
איליין, קרול ל. ולחברות שהכינו עוגות - עליזה נ., מיכל ה., ליבי,
שאוה, שרה ד., רות גולן, תמר ו., רג'י, אמא של רג'י, דיאן, חנה מסר,
רינה ט.

ולילדי גן "שקד" שהכינו ציורים.

רב תודות וחג שמח גם לכם -

נ ט ע

צוקים אצלם אתם...

ידידי ומורי אריק ביקש, שאתן סקירה קטנה על הנעשה בכדורסל במשק. להבדיל מהרוגבי והכדורגל, הכדורסל בארץ ובגליל מאוד מפותח ומסודר. קיי-מות בערך 14 ליגות ג', כשבכל ליגה בערך 10 קבוצות. עוד כ-10 ליגות ב' ומספר הליגות פוחת עד לליגה הלאומית.

הבוגרים של כפר הנשיא משחקים בצורה מסודרת בליגה ג' כבר 4 עונות, כשזו החמישית; בכל עונה בערך 20 משחקים, 10 בבית ו-10 בחוץ. בשנתיים הראשונות היינו קבוצה כינונית מאוד ללא הדרכה מקצועית. אבל מו-טיבציה היתה, וכמובן הרבה הנאה. לפני שתי עונות זכינו באליפות ליגה ג' והשנה אנחנו במקום שני בטבלה.

לדעתי, השנה משחקת הקבוצה הכי חזקה וטובה שהייתה לנו עד כה, בזכות שני דברים: (א) נסיון; (ב) הדרכה מקצועית. השבוע מורכב משני אימונים ומשחק. העברת החומר נעשית בצורה מקצועית לגמרי ורמת האימונים גבוהה. את המאמן ודאי רובכם מכירים: ינקל'ה.

איזה מטורפים שורפים 3 ערבים בשבוע במגרש? אז כך: מעל לכול אנחנו פשוט נהנים מהספורט; שמירה על כושר גופני; קצת לצאת מהמשק - גם זה חשוב, וכל אחד שעוסק בספורט יכול לספר לכם שזה פשוט "ניקוי ראש"...

בשנים האחרונות נכנס גורם חדש ואולי חשוב יותר מכל מה שהזכרתי עד כה: בעקבות פעילות הקבוצה הבוגרת קמו קבוצות הקט-סל ונבחרת הילדים. לא אנקוט מספרים, אבל הרבה מאוד ילדים (עשרות) נמצאים שעות אין-ספור במגרש הכדורסל. לא אספר לכם מה אני עשיתי בגילם (תשאלו את משה בן-חיים, הוא היה אקונוס...). ובאמת זו הנקודה החשובה ביותר, לדעתי. כשילדים אין תמיד הדרכה מסודרת ולפע-מים גם נשבר להם לראות טלוויזיה, משקאות חריפים עדיין אסור להם לקנות, עדיין יש להם מה לעשות ולאן לפנות, והכיוון - אני חושב בהסכמת כולנו - חיובי. אני מציץ לכל אחד מכם לראות את נבחרת הילדים במשחק ליגה: משמעת גבוהה, הגינות, טכניקה ויחסי ידידות עם קבוצות יריבות.

בהזדמנות זו אני רוצה להודות למוסדות המשק, שעד כה תמכו בענף הכדורסל. אני מקווה שגם הצלחתי לפתוח את העיניים למספר יותר גדול של חברים שיצטרכו, אני מקווה בעתיד הקרוב, להכריע ולתת את הדעת לפרויקט ראשון במעלה.... אולם ספורט בכפר הנשיא.

תודה ולהתראות

אורן קולינס

עלים לע!

חידוש החפירות במארוס

בחוגים מסויימים מאוד ניכרת תכונה רבה לקראת חידוש החפירות במארוס. השנה יהיה בסיס המשלחת אצלנו, כלמור צבי אילן - המנהל את החפירה - ילון אצלנו, המימצאים יובאו למטבח הישן שימש מחסן לחפירות. מקווים לגמור את חשיפת בית-הכנסת. ואם העונה הקודמת רמזה נכון, תהיינה הפתעות יפות. כוח העבודה יהיה מכל הבא ליד: משוגעים לדבר, חוגי נוער מהעיר, ילדי בר-מצווה, זמה לא. גם אתם, הקוראים, מוזמנים להצטרף. יופיעו מודעות וזאבי וטומי יעמדו לרשותכם.

לידיעת החברים

כידוע לכם, לפני כחודשיים חנות הנעליים ניזוקה קשות בעקבות הגשמים ויצאה מכלל שימוש. גם העברת החנות למקלט לא הועילה. סידרת שיבושים במקום החדש לא איפשרה פתיחת החנות באופן סדיר.

אנו מקווים, שתוך שבועיים נתגבר על כל התקלות ונוכל לפתוח את החנות בצורה מסודרת. עד למועד זה שילה לא תוכל לטפל בפניות החברים, אפילו במקרים דחופים.

על פתיחת החנות במועד החדש תבוא הודעה.

עמכם הסליחה
שילה והרי ל.

אל ציבור החברים

אנו עומדים בפני סידור מקומות הישיבה לליל הסדר. בעוד 2-3 שנים יהיה לנו הרבה יותר מקום, אך בינתיים קחו את הצפיפות בח'א בחשבון ואנא, צמצמו ככל האפשר את מספר האורחים!

המארגנים

זהירות - חבילה חשודה!

שולחי החבילות לארץ ולחו"ל חייבים להוסיף את מספר תעודת הזהות שלהם, בלעדיו אין אפשרות לשלוח את החבילות.

המזכירות

מועדון כלכלי (במסגרת ועדת המשק)

סוף סוף הצלחנו לממש רעיון הקמת מועדון כלכלי פתוח לעל המעוניינים. הכוונה להגיע למעורבות ומודעות יתר של כלל החברים בנושאים הכלכליים, העומדים על הפרק במשק, באיזור ובמדינה.

נפתח את המועדון הכלכלי ביום א' הקרוב, 10/3, בשעה 21.00 במועדון החברים הנושא: הפעילות הפיננסית של האיזור והשפעתה על המשקים

פתיחה (אורחים): יעקב גלי (מנהל פיתוח הגליל)

נמרוד טייגר, גזבר משקי ג'ע (לשעבר)

מצפים להשתתפותכם -

מיכאל דוארי - מרכז המשק

ירח ע'מאז

בתאריכים שבין 10.3.85 - 31.3.85 יחקקים ירח לימוד בשעות: 16.00-14.30, 17.00-18.30
22.00-20.30. המדובר ב-3 שבועות ו-5 ימים. להלן רשימת נושאי החוגים, שמות המנחים ומספר הפגישות:

מס' פגישות	המנחה	הנושא	מס'ד
3	שלומית ל'	טיפול בצמחי בית	1. א.
2	אד מ'	גיזום והרכבה	2. ב.
3	איזק פ'	תיקונים קלים בבית +	3. א.
1	הרי ב'	תיקוני אופניים	4. ב.
1	גבי א'	בישול סיני	5. א.
1	בוב ה'	בישול עממי בצורות שונות	6. ב.
1	דוט ש'	קישוט עוגות	7. ג.
1	סימון ש'	עזרה ראשונה	8. א.
2	יעל ו')	עשיית יין	9. ב.
2	אורלי א')	עשיית ריבה + מרמולדה	10. א.
2	ג'יסון פ'	טיפול בחיות בית: כלבים וחתולים	11. ב.
1	אליין א'	הכרת המחשב	12. א.
2	אלי (ר'פ)	הסטוריה קצרה של הצילום דרך שקופיות	13. ב.
2	אורי ג'	מפגש עם אמנים ועבודותיהם	14. א.
1	דוב ק'	הכרות עם המצלמה ושימוש בה	15. ב.
5	גילה, מרקי, שרי, ריני כ',	מודעות למוסיקה:	16. א.
2	לילה, דב	האופרה חליל הקסם - מקורות ומשמעויות	17. ב.
2	פיל ג'	של יצירת מופת	18. ג.
3	מקס מ'	מוסיקה קלה עד פופ	19. א.
2	עופר גביש (יפתח)	מוסיקה יהודית של מלחינים גדולים	20. ב.
1	ג'ק ג'	ארכיאולוגיה באזור שלנו + סיורים	21. ג.
3	טומי ע'	בילוי עצמי דרך תנועה ומוסיקה	22. א.
3	רות נ'	רפואה אחרת:	23. ב.
1	יניתה	רפלקסולוגיה	24. ג.
1	פיליס ק'	הרפיה	25. א.
1	מרצה חוץ	מגע בריאות	26. ב.
1	" "	מקרוביוטיקה	27. ג.
1	מרצה מבחון	הגנה עצמית	28. א.
1	רג'י	יבוש פרחים	29. ב.

מקווים להשתתפותכם הפעילה.

צוות המארגנים

דו"ח משיבת המזכירות מיום 28.2.85

נכחו: גדי, ישראל א', שוש ס', יעל ש', עפרה, יצחק ע', .

נעדרו: מיכאל ד', דודו, ג'וני פ'.

הוזמנו: אביבה ג', ג'ורג'.

1. בקשת ג'ורג' לחופשה מיוחדת בחו"ל

ג'ורג' מבקש לצאת לחו"ל לכמה חדשי חופש מיוחד - כ-6 חודשים - במסגרת תור הנסיעה הרגיל שלו. המזכירות נענתה לבקשה. ג'ורג' דיבר על מחויבות כספית שלו כלפי בועז. נושא זה לא הוחלט עדיין עד לברור נוסף.

2. תקנון אבלות

תקנון אבלות מחודש הובא ע"י נציגת וו. ההנצחה לקריאה והתיחסות. הוא הוחזר לוועדה על-מנת שתפרסמו ותקבל את תגובות החברה.

5. דיון בקיצור ענשו של יניב גליק

המזכירות דנה בבקשתו של יניב גליק לקצור הענש השולל ממנו אפשרות לקבל מכונית מהמשק עד אחרי תום שרותו הצבאי.

ועדת הבנים המליצה להמתיק את ענשו, ואלו במזכירות היו הדעות חלוקות ולא הגיעו לכלל הסכמה. הוחלט לחכות עד שליניב יזדמן להגיע לישיבה וללכך אתו יחד את הבעיה. עד אז לא יהיה שינוי בענש.

8th March, 1985

NEWS OF THE WEEK

+++++

As you may have noticed the shoe shop has had various "accidents", not to mention floods and pestilence.

Sheila estimates that within about two weeks she will again be in business, but until then she is unable to answer any requests, however urgent.

When sending packages and parcels, both in the country and abroad, you are asked to add your Identity Card Number to the particulars on the label. This, of course, is for security reasons.

Reuven M. is organising a month of classes and seminars between Purim and Pesach, including all sorts of weird and wonderful subjects. You can learn about how to care for your house plants or about computers, macrobiotics (what's that!?) how to change a washer, how to appreciate pop-music etc etc.... all in three easy lessons. Should be interesting.

Neil Ben-Atar has set up a record, at least in Kfar Hanassi - he passed his driving test (including lorries!) first time round. Drive carefully, Neil.

From now on all our sports teams, rugby, football and basket-ball will be "sponsored" by our factory and will be wearing shirts marked "Habonim".

Welcome home to Ariella Levin, and a safe journey to Denny Steel and his son and daughter-in-law, Jonathan and Liba.

We shall be hosting a group of archaeologists, headed by Tzvi Ilan, who will continue the dig at Marus (slightly southeast of Ayelet Hashachar.) Some of our chaverim (Tommy Ze'evi and others) helped last season to unearth a very unusual Mosaic of Talmudic times. We are looking forward to further "surprises".

A speedy recovery to all those suffering from 'flu', bronchitis, tonsillitis, sinusitis etc,.....you can't miss the Purim party.

S H A B B A T S H A L O M

Inge

MAZLOV

>>>>>>> H A P P Y B I R T H D A Y >>>>>>>

- 10.3. Frnakie Glick
12.3. Adam Ben-Chanoch
 Davida Beller (Tenne)
13.3. Yankel Mendzigorsky
 Roy Abb
 Meir Rifkind
14.3. Eilon Maser
15.3. Aviva Pinkus
 Inbar Cohen
16.3. Eric Erenberg
 Joe Cina
 Merav Eitam (Erenberg)
 Shoshana Mader
 Ruti Zigdon (Nitzan)

<<<<<<< H A P P Y A N N I V E R S A R Y <<<<<<<

11.3.85 Hilary & Brian Kaplan

פונים י"ד באדר 7.3.85

אחבים שלום!

נמצא אהם - הקולין והלל - מלאים
אכזבה במפנית בידיהם בקנקן המושלל אהם אנו
אנוטה - קראו אהמה כל אינפס.
ההצחה העלה צפורה, הם פנו בשאלה הוא נאפשר
אהם אצלה אנוטה ימים.

בשם אהמה או נאפשרה ילימ אצחית
אמירה, אכן כמות כל אחד העל את דעתו. את מנהלים
צונן אקל את דאח החברים ואילם כן מקשים אילם
אנוטה קצרה מילדות, מאחר שאלו הנסדה קרה.
את כוצו אקל מרש בצה אבא
ביום ואשון בערב בשלה 8³⁰ בדיון אנוטון, אה אלה
אנון בזמן ואנוטון האם נא אנוטון אהם אנוטון
אנוטון מליים.

ההוצאה לשניהם אשמוד (באן מילוי אשוד ציטר) \$1500
קולין ילם נסדה צו הנסדה הער שלו את חיים פחא מסים
אכן גפיה ההוצאה לשניהם \$1100.

השאלה הם הוא נאנו אהם
אהמאפס אה העדה בעצמם או נאנו אהם בדיון
כאשר.

חשוב שהחברה תחליט אה כן
את שום מקל מרש אנוטון אבא ביום ואשון.

בקלה נוספת היא, לעמסו אכזבה
כן ב"ד, אקנא העמשה העכחית.

"שושנת יעקב צהלה ושחמה"...

אהמאפס, יא ל